

NAJPREJ MISLI, NATO GOVÔRI

OSEL V TIGROVI KOŽI

Blizu Pagla-Pukura je nekoč živel len, a zelo premeten peričar. Svoj živež si je služil s tem, da je pral perilo premožnejših ljudi.

Imel je tudi osla, ki mu je perilo raznašal. Delati je moral osel mnogo, jesti pa je dobival malo. Zato je bil vsak dan bolj suh in peričarja je to skrbelo. Če pogine osel, kdo mu bo raznašal perilo?

Ko se je peričar nekega dne vračal domov, je našel na poti tigrovo kožo. Misli in misli, kako bi to stvar kar najbolje uporabil. Pa mu šine v glavo sijajna misel. Pokliče osla, ga obleče v tigrovo kožo, potem pa ga zapodi v sosednje riževo polje, rekoč:

»Pojdi, stari dolgoušec, napasi se dobro, da se mi odebeliš! Toda varuj se in pazi, da se z riganjem ne izdaš!«

Sestradan osel se pohlepno požene v tuje žito. Ker že dva dni ni nič jedel, se pripogiblje in klasje kot pod srpom izginja v njegovem gobcu. Ko se napase, se zadovoljen vrne domov. Peričar je ponosen na svojo premetenost in se veseli, ko vidi, da se mu osel vidno debeli.

Osel je tako dan za dnem zahajal v tuje žito in povzročal veliko škodo. Delavci na polju pa so ob pogledu na preoblečenega osla vedno prestrašeni zbežali, saj so mislili, da je tiger. Tudi